

بخش دوم

در باره ی مرکزیت دمکراتیک

آن چه که نیست

۶- مرکزیت دمکراتیک در حزب کمونیست باید یک ترکیب واقعی از مرکزیت و دمکراسی پرولتری باشد. این فقط با کار و مبارزه ی مشترک و پیگیر تمام بدنه ی حزب امکان پذیر است. مرکزیت در تشکیلات حزب کمونیست به معنای یک مرکزیت رسمی و مکانیکی نیست. بلکه مرکزیتی است برای فعالیت های کمونیستی، یعنی ایجاد یک هسته ی رهبری که آماده ی نبرد بوده و در عین حال انعطاف پذیر هم باشد. مرکزیت تشریفاتی یا مکانیکی آن نوع مرکزیتی است که قدرت در دست عده ای بوروکرات مآب افتاده باشد و آنان با تکیه بر آن بر بقیه ی اعضاء خود یا بر توده های انقلابی که خارج از آن سازمان هستند. تسلط داشته باشند. این فقط دشمنان کمونیست ها هستند که ادعا می کنند! حزب کمونیست که مشغول هدایت مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا و تمرکز دادن در رهبری کمونیست است. کوشش دارد بر پرولتاریای انقلابی حکومت کند. چنین ادعایی یک دروغ است. به همین منوال، هرگونه رقابت و چشم هم چشمی برای احراز قدرت و یا مسابقه برای برتری جونی در درون حزب، مخالف اصول اولیه ی مرکزیت دمکراتیک است. (اصولی) که توسط کمونیست بین الملل به تصویب رسیده است.

در سازمان های قدیمی و غیر انقلابی جنبش های کارگری. نوعی دوگانگی بین بوروکراسی و "مردم" نفوذ پیدا کرده بود، درست مثل موقعیت موجود در حکومت سرمایه داری. تحت این عامل ناسالم از محیط بورژوازی، وظایف از هم جدا، و دمکراسی عقیم و فرمایشی جانشین فعالیت های مشترک و زنده گشته بود و هر سازمانی عملاً به دو قسمت عاملین فعال و توده های بی عمل تقسیم گشته بود. حتی

جنبش انقلابی کارگری نیز به ناچار تا حدی این تمایل به دوگانگی و رسمیت را از محیط بورژوازی به ارث برده است.

حزب کمونیست باید عمدتاً با کار سیستماتیک سیاسی و ثبات قدم و هم چنین با اصلاح و نوسازی های دائم این اختلاف (اختلاف رهبری و توده ها- مترجم) را از بین ببرد.

۷- هنگام تبدیل یک حزب سوسیالیست توده ای به یک حزب کمونیست، حزب نباید خود را محدود به متمرکز کردن کلیه ی اختیارات در دست رهبری مرکزی نموده و کلیه ی قوانین قدیمی را رها نماید. مرکزیت نباید فقط روی کاغذ وجود داشته باشد، بلکه باید در عمل نیز اجرا گردد. انجام این امر فقط در صورتی ممکن است که اکثریت اعضا وجود این اختیارات را به صورت یک عامل اولیه و مؤثر در فعالیت ها و مبارزات خود احساس نمایند. در غیر این صورت، مرکزیت برای توده ها به صورت بوروکراسی داخل حزبی جلوه خواهد کرد و احتمالاً موجب مخالفت آن ها با کل مرکزیت. کل رهبری و کلیه ی قوانین محکم انضباطی خواهد گشت. هرج و مرج طلبی قطب مخالف بوروکراسی است.

تنها دمکراسی رسمی در داخل تشکیلات نمی تواند تمایلات بوروکراتیک و یا هرج و مرج طلبی را که خود بر پایه ی وجود همان دمکراسی، محیط مناسبی برای رشد یافته اند. از بین ببرد. بنابر این در ایجاد مرکزیت (یعنی کوشش جهت به وجود آوردن رهبری قوی). اگر کلیه ی دستاوردها بر مبنای دمکراسی رسمی گذاشته شود. موفقیت وجود نخواهد داشت. توسعه و نگاه داری روحیه ی پویای اجتماعی و روابط متقابل بین ارگان های رهبری و اعضا در داخل حزب و هم چنین بین حزب و توده های پرولتاریای خارج از حزب از شرایط لازم و اولیه به شمار می آیند.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس انترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN , London WC1N 3XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴